

מאמר התחזקות

אוצר של הלכה, חיזוק, מעשיות, בעבודת שמירת העיניים

פטרון
טהור עינים

חודש אדר



הרבני הגוי, ראש וראשון נלך דבר שבקדושה
הרה"ח ר' יואל עפשטיין ה"ר
זכות הגדולה של רבנות בני ישראל המתחזקים מירייה
ביום בקדושה וטהרה ועומדים מול נשיעת הפסוק במנוקף
עומ עומד לרצון הנהגה המושגת והתבונן פשוט מעל בני מיל
ויסב, בו ברכי וירי אהבה מבור וירחי, וישיגה וישיג
פרנסה בהרבה גדולה, התקדוה בני משה י"ג אמן.

שנה ג | גליון 7 | לשון-קודש | ויק"פ-ויקרא תשפ"ג לפ"ק

צבא האצרכת

אשר ישלטו היהודים:

לציון שנה של גבורה יהודית!

אנו עומדים כעת בסיומה של שנה מאז התחלנו בסדרה המיוחדת "ישלטו היהודים" בחודש אדר תשפ"ב, שם יש ליהודים יקרים את ההזדמנות לשתף את כלל הציבור ולספר על ההתגברות המיוחדת שלהם, כיצד זכו לעמוד בנסיונות הקשים ואף בזמינו לעמוד בגבורה כנגד כל הקשיים בענין שמירת העיניים.

האמת נאמר, שבתחילת הסדרה חשבנו שזה יהיה פרויקט זמני אשר יהיה פעיל במשך חודש אדר, ועל שם זה נקבע שם הסדרה בשם "ישלטו היהודים". אבל המציאות הפתיעה אותנו. מהר מאוד הבנו שזה לא סדרה חד פעמית של עלון אחד או שניים...

הסיפורים התחילו לזרום למערכת כמעין הנובע, כשמאות יהודים, כל אחד במצב שלו ומנקודת המבט הייחודית שלו, משתפים במאורעות שלהם, כיצד זכו הם לעמוד בנסיונותיהם.

החלטנו להמשיך עם סדרה זו, וזה אכן ממשיך בחסד ה' עם כל העוצמה עד היום הזה, כשאנו מציינים שנה שלמה בה ליוותה אותנו הסדרה המיוחדת.

ועדיין לא סיימנו; יש המון סיפורים הממתנים לתורם, בכדי שיופסו בגליון לזיכוי הרבים. כן, כלל ישראל מחזיק בכוח שליטה עצום העומד

המשך בעמוד ג <<<

במכות ובהשפלות, הושלכתי למרתף אפל יחד עם יהודים רבים, שנתפסו ונעצרו על עוון היותם יהודים, וחיינו ל'משפט' שיקבע את גזר דיננו.

"לידי על הקרקע הקרה שכב איש, שבמבט ראשון תהיתי לפשר הימצאותו עמנו. הלה היה גלוי ראש ולבוש באופן מהודר, ובלי כל זכר לסממן יהודי, היה נראה שבטעות נקלע לכאן. הוא שכב עם גבו אלי, ולא הפסיק לבכות ולקונן ולהטיח את ראשו בקיר, ניכר היה שהוא לא מסוגל להכיל את צערו. מתוך רחמנות ניגשתי אליו וניסיתי לחזקו. אמרתי לי את מאמר החז"ל שאפילו חרב חדה מונחת על צווארו אל יתיימש מן הרחמים, וכן מאמרי אמונה ובטחון נוספים, אך הלא לא הגיב כלל אל דיבוריי, והמשיך להכות את ראשו בקיר עד זוב דם.

"היה נראה שהוא נמצא על סף טירוף הדעת, נגשתי איפוא אליו, אחזתי בידיו בעדינות וניסיתי להרגיעו בדיבורים מעוררי תקווה. פתאום הוא מסתובב אלי, ואומר לי בעיניים אדומות: "לא מגיע לי שהקב"ה ירחם עלי". עניתי לו שה' מרחם על כל יהודי באשר הוא ובכל מצב, אך הוא בשלו, "לא עלי" הוא טוען, ותוך כדי כך הוא מספר לי את סיפורו:

"דע לך שנולדתי להורים יראים ושלמים בגלציה, וגם החינוך שקבלתי היה על טהרת הקודש. אך במשך הזמן הפניתי עורף למסורת בית אבא וזנחתי את הכל מאחורי גווי, ירדתי מטה מטה עד שנישאתי לגויה ונולדו לי ילדים ממנה. גוים גמורים. כך חייתי את חיי במנוחה, כשאני מסור מאוד לאשתי ולידי ומעניק

המשך בעמוד ג <<<

ידידות נכזבה

בספר 'להגיד' - הגדה של פסח עמוד, 194-193 מובא בשם המגיד ר' יענקלה גאלינסקי זצ"ל, סיפור הנושא בתוכו לימוד ועצה גדולה כיצד להתייחס אל היצר וניסיונותיו.

לפני הרה"ק מקאפיטשניץ זי"ע הגיעה פעם אשה אלמנה, ותינתה בפניו את צערה הנורא. בן יחיד יש לה, ממנו היא קיוותה לרוות מלא חפניים נחת, אך לדאבון הלב הוא סטה מן הדרך והתגלגל רחוק, עד שעמד לפני נישואין עם בת אל נכר ל"ע ה".

לא היה קץ לצערה של אותה אשה אומללה, ובכיותיה הרעידו את לבו של הרבי. היא בקשה מהרבי שיראה לקרוא אליו את בנה, ויעצור בעדו מלעשות את צעדו הנורא. ביקש ממנה הרבי שתאמר לבנה בשמו שדבר-מה לו אליו. האם שחששה שהבן יקיר לא יביע התעניינות ברבי ובקשתו, הודיעה לבנה שהרבי רוצה לברכו לקראת נישואיו, והוא אכן הופיע בבית הרבי.

אמר לו הרבי, "סיפור מענין יש לי לספר לך, הסכת ושמע":

"ליל ט"ז חשוון תרצ"ט, ידוע בפי כל 'כליל הבדולח' בו התרחשו ברחבי גרמניה הארורה פרעות נוראות נגד היהודים. בתי כנסיות רבים הועלו אז באש, בתי עסק של יהודים הושחתו ונבזזו, ואלפי יהודים נתפסו ונשלחו אל עבר הלא נודע.

"גם אני, ממשך הרבי ומספר, זכיתי באותה עת לביקור של מלאכי החבלה בביתי שבווינה, ולאחר שטעמתי מנחת זרועם של הרשעים,

תוכן הגליון

- יאמרו המושלים עמוד ב
- החכם עיניו בראשו עמוד ג
- עין בעין יראו עמוד ד
- מכתבים למערכת עמוד ד

זכות הפצת הגליון

נתנדב לעילו נשמתה של האשה החשובה
מרת רחל בת
ר' שלמה ע"ה

זכות הגדולה של רבנות בני ישראל המתחזקים מידי יום ביומו בקדושה וטהרה ועומדים מול נסיונות הזמן בתוקף ועוז תעמוד לימין הנדבן החשוב להתברך משמי מעל בכל מילי דמיטב, בני בריכי, חיי אריכי, ומזוני וריחי, ושיעתא דשמיא, פרנסה בהרבה גדולה, והצלחה בכל מעשה ידיו, אמן.

זכות הדפסת הגליון

נתנדב ע"י
הרה"ג ר' זלמן
טייטלבוים שליט"א

מ"ץ בקיט"ל דסאטמאר קרית יואל
ובב דביהמ"ד בית מנחם זאב
זכות הגדולה של רבנות בני ישראל המתחזקים מידי יום ביומו בקדושה וטהרה תעמוד לימינו להתברך משמי מעל בכל מילי דמיטב, בני בריכי, חיי אריכי, ומזוני וריחי, ושיעתא דשמיא, וזכה להמשיך בעבודת הקודש והרצבת התורה מתוך נחת והרחבת הדעת, אמן

יאמרו המושלים

סיפורים אישיים
על עמידה
בנסינות מיהודים
בני זמננו

בתפילת עמו בפרט בעיניים אלו, וזו הסגולה הגדולה ביותר להינצל מכל פגע רע בקדושה.

שתזכו להרבה סייעתא דשמיא להמשיך בעבודת הקודש, לחזק לב ישראל בשמירת העיניים, והקב"ה ישלם שכרכם.

מרדכי שעהר - משה יודא עקשטיין

זה זה נתקיימו ביד

לפני תקופה היתה לי התעוררות בנושא שמירת העיניים וקבלתי על עצמי גדרים וסייגים שונים בנושא. לאחר תקופה הרגשתי שהעבודה קשה עלי, וחיפשתי דרכים כיצד להתחזק שוב. נכנסתי להתייעץ עם יהודי תלמיד חכם שמשמש מורה דרך לרבים, וביקשתי לשמוע ממנו חיזוק ועצות בנושא. הוא סיפר לי שהוא שומע כסדר על יהודים שנושעים בזכות קבלות בשמירת העיניים, באופן של למעלה מדרך הטבע. "שמא יש לך דבר שאתה מייחל בו לישועה גדולה" שאל אותי התלמיד חכם.

לא הייתי צריך לחשוב הרבה. אני זקוק באופן דחוף לדירה, וזה תקופה שאני מחפש בכל דרך אפשרית אחר דירה שתענה על דרישותיי מחד, ותהיה מותאם גם למחיר שלי מאידך, ואיני מוצא. "תקבל עליך קבלה טובה בשמירת עיניים, ואני ערב בעדך שתמצא דירה טובה בקרוב!" הסכמתי 'לעסקה', והתחזקתי מחדש בקבלות טובות.

לא עברו יותר מחודש ימים, ולפתע אני מתחיל להרגיש ברוח חדשה שנמסכת בקרבי. משהו ששנים לא הרגשתי, קרבת אלוקים כפשוטה. הרגשתי ברוח של התרוממות רוח שאין להגדירה. זמן קצר לאחר מכן חל יום טוב שבועות, ואני הושפעתי באורות. קבלתי משמים הרגשים נעלים והארות רוחניות - עד שלא היית זקוק לדבר מעבר לכך. ידוע מה שכתוב בספרים הק' שעיני האדם מכוונת נגד עיני השכל, אם פוגמים בעינים אזי מסתלקת החיות דקדושה והארה הרוחנית נסתמת. וכאן לאחר שהתעוררתי בקבלות טובות בשמירת העיניים, זכיתי ומעיני הקדושה נפתחו בפני.

חזרתי אל אותו תלמיד חכם ואמרתי לו שאיני זקוק ליותר. אני מוותר מצדי על ההבטחה שרציתי, כי כבר קבלתי את שלי. רציתי דירה, קבלתי הרבה יותר מכך. קבלתי את שכרי משלם! אך משמים רצו שאזכה גם ל'דירה בתחתונים'.

לאחר זמן קצר מצאתי ב"ה את שחיפשתי מזה עדנים; דירה נאה ורחבת ידיים, ותמורת מחיר טוב באופן יוצא דופן. לא עברו כמה שבועות וכבר הייתי הבעלים של הדירה!

נשמע מפי בעל המעשה

העלו חרס בידם. המטוס היה מלא מדלת אל דלת, ואפילו לא יכולנו לוותר על מקומותינו תמורת מקום במחלקה פשוטה יותר. הכל היה מלא, ומוצא לסבך אין. התקשרתי למו"ץ שלי, ושאלתי אותו כיצד עלי לנהוג במצב שנוצר.

התשובה שקבלתי הייתה שבאין ברירה אחרת אני יכול לנסוע גם כך, בתנאי שאסגור את העיניים בשעת התפילה, ואהיה זהיר שלא לגעת וכדו'.

מובן שמדובר מדבר שהוא כמעט בגדר הבלתי אפשרי, לשבת באופן מוגבל ללא יכולת כמעט לצאת ולבוא במשך כל הנסיעה. ומדובר בנסיעה ארוכה! לא מהרנו לקבל את ההצעה, ונשארנו לעמוד נבוכים. מתפללים אל עילת כל העילות שימצא לנו מאוצרו הטוב פתרון יותר מוצלח.

עודנו עומדים כך, ופתאום מגיע איש צוות ופונה אל האשה שישבה בטח על מקומה "סליחה, אבל מקומך אינו כאן. המקום המיועד לך על פי הזמנתך הוא



במחלקת העסקים, ולא כאן!"

האשה לא הבינה מה רוצים ממנה... "מה לי ולמחלקת העסקים? מעולם לא קניתי שם מקום. לא יתכן ששם נמצא מקומי!" הדייל לא התרשם מליהוגיה "אינני יודע מה הסיבה לכך, אולי משרד הנסיעות שלכם רצה להעניק לכם מתנה... מה שלא יהיה המקום שלך הוא שם ולא כאן!"

מבולבלת קמה האשה ופנתה ללכת למקומה הנכון, כשברך היא עוד הספיקה לפלוט לעברנו "אה... התפללתם טוב... הכל משמים" היינו כחולמים. הקידוש ה' היה עצום!

זכינו לראות בעינינו את כח התפילה בשמירת העינים ואת "הבא ליטרה מסייעין אותו". הקב"ה רוצה

נסיעה בעתה וזמנה

לפני תקופה היינו צריכים לנסוע למקום מסוים, ולצורך כך היה עלינו לעלות על אוטובוס מהתחנה המרכזית, מקום שמטבע הדברים 'משופע' בנסינות. החלטתי בעצמי בהחלטה חזקה להשפיל את העיניים, ולא להרימם כל זמן שהותי שם.

האוטובוס היה אמור לצאת לדרך בשעה 3, ועל פי כללי המקום, 3 זה אומר 3, ולא 3 ודקה. משמעות החמצת האוטובוס בשבילנו הייתה - לחכות כמה שעות עד להגעת האוטובוס הבא, כך שהיינו חייבים להספיק את האוטובוס הזה. למעשה כבר היה ממש קרוב לשעה שלוש, וחלק מבני המשפחה עדיין לא הגיעו...

התפללתי שזכות שמירת העיניים תעמוד לי שכולם יספיקו את האוטובוס, ובאורח פלא בדיוק כעת הגיע האוטובוס באיחור של חמש דקות, התעכב עוד כמה דקות בתחנה, ואדחכי והכי הספיקו כל בני הבית להגיע. רק אז הוא יצא לדרך... לא היה לכך הסבר אחר מלבד שמירת העינים שלי.

חן חן לכם על עבודתכם הנשגבה, וחפץ ה' בידכם יצליח גם הלאה!

סליחה, אבל מקומכם אינו כאן...

ברצוני לשתף את הציבור היקר בסיפור דברים שבדידי הוה, שבו זכיתי לראות באופן מופלא שהבא ליטרה מסייעין אותו.

כידוע, במהלך תקופת הקורונה נסגרו שערי המדינות, והיה קשה מאוד לבני חו"ל להגיע לארץ ישראל. אנכי יחד עם ידיד טוב, רצינו מאוד להגיע לביקור קצר בא"י, להשתטחות אצל ר' שמעון במירון ועוד. לאחר הרבה השתדלות, ויגיעה של כמה חודשים, עלה בידינו סוף סוף לקבל את האישורים הנצרכים.

לאחר הרבה תפילות שהכל יעבור בשלום, ושלא ניגזק בגשמיות וברוחניות ומכל מיני רעות המתרגשות בדרכים, יצאנו לדרך בשעה טובה. כשעלינו למטוס פנינו אל המקומות שיועדו לנו, והנה אנו מגלים שליד המושב עליו אמור לשבת - יושבת אשה. ניסיון להסביר לה בנועם ובכבוד את המצב מבחינתנו, ושאלנו בעדיניות האם אפשר להציע לה מקום אחר. אך היא רק ענתה בהתנשאות שאם אין אנו חפצים במקומות שלידה, אנו בהחלט מורשים למצוא לעצמנו מקום אחר... ניסיון בכה ובכה, אך היא שהייתה רחוקה מחיי שמירת תו"צ, לא גילתה כל הבנה לבקשתנו ונשארה בעקשנות.

בשלב זה ניסיונו לערב את צוות המטוס, אך גם הם

להם מכל טוב, עד שאף אחד לא העלה בדעתי את מוצאי. כל זה היה נכון עד לאתמול.

"כיון שהנאצים הכריזו שכל מי שנשוי ליהודי; אם ימסור את בן הזוג היהודי לידי הגסטאפו לא יאונה לו ולרכושו כל רע, הלכו ילדי ואשתי, נעלו אותי בתוך חדר, ופשוט מסרו אותי לידי הנאצים. וכך אני נמצא כאן וממתין למר גורלי, בעוד הם נשארים עם כל כספי.

"כשהנאצים רק נכנסו, הפנו לי יקירי את הגב, ומסרוני לידי מבקשי נפשי. איני מסוגל להכיל את הבגידה הנוראה, וצערי זה הוא הגדול מהכל!"

משרק סיים הרבי את סיפורו, קפץ הבחור ממקומו כנשון נחש, הניח את ידו על המזוזה ונשבע שלעולם לא יינשא לגויה.

סיים ר' יענקל'ה את סיפורו, ואז המשיך ואמר:

בסיפור זה יש להיזכר בשעה שהיצר ניצב בפני האדם, ומתחזה כדידו ודורש טובתו. יש לזכור אז שאותו היצר, עם חיוכו שובה הלב ועם הבטחתו הנוצצת שאושרו של האדם נמצא במה שהוא משיא; הוא העולה ומסטיין אחר כך, והוא הוא זה שיוביל אותו לגיהנם ולכף הקלע!

אם רק נזכור אז, שהידיד שמראה לנו פנים שוחקות, יפנה לנו את הגב בבוא העת, ואף ישמח להביא בעצמו את כל העונשים על האדם; הדבר

יעזור שנוכל להפנות אנו את גבינו אליו, ולא להימשך אחרי 'ידידות' וחיוכו הכובש שהוא מראה בעת הנסיון.

*

כמה יפה כוחה של התבוננות בנקודה זו בעת נסיון של שמירת העינים!

היצר ממציא את עצמו כמעט בכל פינה שאדם פונה, הוא מפזר חיוכים לרוב ורודף אחר האדם במרוצת הליכתו ברחוב, כשהוא מציע לו 'בלבביות' הסתכלויות אסורות על כל צעד ושעל.

באותם רגעים חשוב מאוד לזכור את מה שחז"ל אומרים על מלאך המוות (ע"ז כ, ב) "שכולו מלא עינים, ובשעת פטירתו של חולה, עומד מעל מראשותיו וחרבו שלופה בידו וכו'" מהיכן לו למלאך המוות כל כך הרבה עינים?...

אלא בספרים הקדושים מבואר, שאותן העינים הן הראיות האסורות שיצר הרע, הוא מלאך המוות, הכשיל בהן את האדם. כל אלו הראיות, היצר מניח בבית גנזיו, ובבוא העת, בשעת פטירתו של האדם, הוא מלווה אותו עד בית דין של מעלה עם כל 'האוצר' שלו, שם הוא מוציא את סחורתו ומקטרג על הכל, מבלי להחמיץ דבר!

הבה לא נלך שבי אחר ידידותו הכוזבת, שהוא מתחזה בה בשעת הנסיון!

אית דין, ואית דיין!

מו"ץ חשוב שיתף אותי במקרה בו הוא עסק עם בחור שהתמודד עם כל מיני נסיונות בשמירת עיניים, אך המצב שלו היה קשה ביותר. הוא כבר ניסה ממש הכל, ביקר אצל גדולי המומחים וניסה את כל סוגי הפתרונות, אבל כלום לא עזר.

הבחור הגיע למצב שהוא כבר היה לאחר יאוש, בהרגישו שהוא ממילא לא יכול, וכמה שהוא מנסה הוא לא מצליח, עד שהגיע לכלל החלטה שאין לו את הכוחות לשלוט על עצמו ח"ו.

באחד הימים ניגש אליו הבחור, והוא מבשר לו שהכל השתנה. הוא החליט שהוא כן מסוגל, והוא רואה שהוא באמת יכול!

מה גרם לשינוי? מודעה פשוטה על הקיר...

באחד הימים נכנס הבחור לביה"כ"נ, והוא ראה צילום מגליון 'מאמר התחזקות' שמישהו תלה על הקיר. היה שם סיפור שהרה"ק ר' מוטל סלונאימער סיפר, על שני חסידים של הרה"ק מלובלין שפעם ראו מחזה נורא, כיצד דוקרים מאן-דהו בחרב פעם ועוד פעם, ובכל פעם חזר האיש הלזה לחיים, ושוב דקרוהו...

היה זה בדחן שבחיים חיותו לא התנהג כראוי, והיה מתבדח עם נשים בקלות דעת רח"ל. ואחר פטירתו הוא נענש בכזה עונש מחריד ה'.

"קראתי את הסיפור, מספר הבחור, 'ונכנס לי כ"כ עמוק בלב שאית דין ואית דיין', ועל כל חטא ועוון יתנו דין וחשבון מפורט. זה תפס אותי ונכנס לי עמוק לעצמות עד שהחלטתי שאני מוכרח ויכול להתחזק בנושא זה!"

המו"ץ סיים את הסיפור שאכן - כדי להתחזק בשמירת עיניים - חשוב מאוד דברי חיזוק והתעוררות, אבל לפעמים העצה הכי טובה זה יראת העונש כפשוטו. שיראו ויפחדו ממה שעתיד לקרות אם לא ישמרו את העיניים כראוי, ויזכרו שעל כל ראייה אסורה יצטרכו לתת דין וחשבון מפורט!

כמו כן הדגיש המו"ץ את הכוח הגדול שיש לגלינות, ואיך שהסיפור השפיע אפילו על כזה בחור, שהיה כ"כ שקוע עד שהיה משוכנע שאינו יכול לצאת מזה... הרבה הצלחה!

אכתבים למערכת

« המשך מעמוד ד' »

מדינה זו, אך בכל אופן הצלחתי לקלוט שהוא מאוד התפעל מהעובדה שנעמדת לקיים את מצוות דתי בפני קהל ועדה בעוז ובגאון, והוא ראה ככבוד לעצמו לעמוד לידי בעת תפילתי. בכך הוא רצה להביע את הערכתו אלי, ואולי גם להגן עלי. ממש נתקיים בי את הפסוק 'וראו כל עמי הארץ כי שם ה' נקרא עליך ויראו ממך'... מקרה זה לימד אותי, שהגישה שלי לכל הפרשה הייתה מוטעית מעיקרא. חשתי בושה להתפלל, בו בזמן שהייתי מקור להערצה ולהערכה. וחשוב שכל אחד יחדד את הדבר לעצמו, קורה לפעמים שנמצאים במקום של גוים כשאין אף יהודי אחד לרפואה - לא צריך להתגבר אז על הבושה, אלא להתבונן שאין כאן כלל בושה אלא כבוד! גם הגוים מבינים שאנו אחרים מהם, יש לנו את התורה ומצופה מאתנו להתנהג אחרת. וכשהם נתקלים בכך הם נמלאים יראת הכבוד, ושם שמים מתקדש בעולם.

הרגשתי פתאום שמאן דהו נעמד בסמיכות אלי, ממש נצמד אלי, כאשר במקביל, ההמולה מסביב משתתקת והולכת, עד ששקט מוחלט שרר באולם... כאן כבר התחלתי ממש לפחד. לא הבנתי מה קורה, מה רוצה ממני הברנש הזה, מדוע הוא נצמד אלי, ולמה כולם משתתקים. מה הם מתכננים, ומתי זה יקרה... המשכתי להתפלל ולהשתדל לא לחונן אותם במבטי, ניסיתי בכל הכוח להתרכז בתפילה, אך אודה; הדבר לא הגיע לי בקלות.

סוף סוף פסעתי אחורה את שלוש הפסיעות, ופתחתי את העינים... והנה אני מגלה לידי גוי גבה קומה, לבוש בלבוש בסגנון מוזר, ועל פניו חיוך מלא הכנעה ויראת הכבוד. הוא היה עטור בעיטורי כבוד שונים ומדליות מזהב השתלשלו ממנו, ואיכשהו הבנתי שהוא מנהיג דת כלשהוא. הלה עמד לידי בהרכנת הראש, כשכולו אומר הערכה ומתן כבוד, וניסה לקשור עמי שיחה. הדבר לא ממש עלה יפה, שכן אינני שולט בשפת

צבר למערכת

« המשך מעמוד א' »

בעוז גם מול הנסיונות של דורינו וזמנינו!

אנו רוצים שתתף את כלל הקוראים החשובים שנמשיך בס"ד עם סדרה זו, ומעתה נחדש את המדור תחת השם "אמרו המושלים", וכלשון חז"ל על הפסוק: אלו המושלים ביצרים (ב"ב ע"ח). ובו יהיה לעם ישראל את המשך האפשרות שתתף את סיפוריהם הייחודיים בכדי שאחרים יוכלו להתחזק וללמוד כיצד להתמודד עם נסיונות הזמן והתקופה.

ומכאן הקריאה יוצאת לכל אלו שהיה להם מעשה או מאורע, המרגישים שזה מתאים לצאת לאור עולם, נא לחייג למערכת טהור עיניים במספר:

077.401.6591
ולהקליט את הסיפור
בשלוחה 4

שטר מן השמיים

בתור בחור למדתי בארץ ישראל. פעם הוצרכתי ללכת ברחוב מלכי ישראל בירושלים, זהו רחוב עמוס מאוד עם הרבה עוברים ושבים, וכמובן - הרבה נסיונות בשמירת עיניים. ללא שהייתה לי ברירה אחרת, ירדתי מהמדרכה, והלכתי בצד הכביש כשעיניי מושפלות כלפי מטה. וכך ב"ה עברתי את הרחוב בשלום. כשהגעתי לסוף הרחוב, כשעיניי עדיין כלפי מטה, ראיתי לפתע שטר של 200 ₪ על הכביש. הבנתי שעם כל העומס שהולך כאן ברחוב, זה בוודאי כבר לאחר ייאוש, ומותר לקחת את הכסף. הרמתי את השטר, וקיבלתי את זה כחיזוק שאני מתנהג נכון, וכרמז מהשמים שרואים את ההתאמצות שלי בשמירת העיניים. יישר כח גדול על הגליון, והרבה הצלחה!

אריאל שרון

הגויים השתתקו בתפילת הלחש...

שלום וברכה
בעבר הייתי שוהה הרבה בדרכים במסגרת נסיעותיי מסביב לעולם. באחת מנסיעותיי קרה לי מקרה מיוחד אותו אני רוצה למסור בפני הקוראים, היות שיש בו חיזוק גדול על ענין ה'ויגבה לבו בדרכי ה', והחזוק אותו צריך יהודי לאמץ בעבודת ה'.
היה עלי להגיע אז למדינה מסוימת בדרום אמריקה, עם עצירת ביניים במדינת ברזיל. העצירה נקבעה בתחילה לשעות הבוקר המוקדמות מאוד, כך שהייתי אמור להספיק להגיע לקהילה היהודית בסאו פאולו להתפלל שחרית, ולחזור. בפועל יצאה הטיסה באיחור, ועד שהגעתי לשדה התעופה בריו דה ז'ניירו, כבר לא היה בכדי שיעשה לצאת ולחזור ולהספיק את טיסת ההמשך. כך שהיה עלי לדאוג למקום בו אוכל להתפלל בשחרית בתוך

משקפי שמירת עינים

ללא שאף אדם יראה שמשוהו אינו רגיל אצלם. הוא הוסיף, שליהודים להם יש מספר גבוה במיוחד, הוא מייעץ שלא לקחת משקפיים ללא מספר כלל, כי אז הם לא יוכלו לראות כמעט כלום, ויקשה עליהם ללכת עם משקפיים אלו ברחוב. במקום זאת, הוא ממליץ להם להזמין משקפיים עם מספר נמוך, וכך מצד אחד יוכלו ללכת בבטחה, ומצד שני יזכו לשמור את עיניהם בקדושה וטרה. אשריכם ישראל!

אל המערכת פנה יהודי יקר העובד בחנות משקפיים, וסיפר שלאחרונה הגיעו כמה יהודים החפצים להתחזק בשמירת עיניהם, והזמינו משקפיים ללא מספר. יהודים אלו נצרכים למשקפיים, וכדי שיוכלו לשמור את עיניהם ברחובות העיר, אזי לפני כל יציאה לרחוב, הם מחליפים את משקפיהם הרגילים באלו ללא המספר, וכך הם הולכים ברחוב ללא שום מכשולות

יותר... בלב כבוד החלטתי להתפלל על מקומי בתוך אולם ההמתנה הרועש. ברם, היה עלי להילחם עם הבושה הרעה שבי, ורק כשהגעתי ל'ברוך שאמר' הצלחתי לאזור אומץ ולהתעטף בטלית ותפילין. וכך, כשפניי קבורות בתוך הסידור, עלו תפילותי השמימה מתוך מבואות שדה התעופה בריו דה ז'ניירו. באותה תפילה לא הצצתי החוצה אפילו פעם אחת...
תארתי לעצמי פחות או יותר מה מצפה לי; הסביבה לא תחמיץ את ההזדמנות, וודאי תעשה מטעמים מהמחזה המוזר שנקלע לעיניהם, אך ברירה אחרת ממילא לא הייתה לי. ואכן, מרגע לרגע חשתי בהמולה הנוצרת סביבי, לא הייתי צריך לראות כדי להבין שנעשיתי מרכז ההתעניינות, ועיני כולם נשואות אלי... אך לכך עוד הסכנתי, עיקר החשש היה מהצורה אותה עלולה להתעניינות לקבל בעוד רגע; ייחלתי בכל לבי שלא יתחשק לאיזה שייגץ להרחיב את ההנאה שלו מההצגה הגאה, ולנסות להציק לי באופן ממשי. התאמצתי בכל כוחי לסלק את כל הדאגות והטרדות, והמשכתי להתפלל, עד שהגעתי לתפילת הלחש. כשאך התחלתי את תפילת שמונה עשרה, המשך עמוד ג' <<<

פניה לכלל קוראי הגליון החשובים:

אנו רוצים מאוד להדפיס גליון מידי שבועיים. כל גליון בלשה"ק היוצא לאור מודפס במעל עשרים אלף עותקים המופצים בכל רחבות ארץ הקודש, מדין ועד באר שבע. כל זה עולה לסכום עצום הכולל בתוכו את התשלום לכותבים ושאר העוסקים במלאכת הכתיבה, עלויות ההדפסה וההפצה וכן הלאה. המחיר של הדפסת כל גליון הוא למעלה מ-12000 ש"ח.

אנו תלויים מאוד בעזרת הציבור, ורק על ידי השתתפותכם נוכל להמשיך הלאה. אנו פונים לכל מי שביכולתו, קנו לכם שותפות קבוע בסכום של 100 ש"ח מידי חודש, או לכה"פ 50 ש"ח מידי חודש.

בוה אתם נוטלים חלק ומסייעים לזכות את ישראל בשמירת עיניים, ומזכים עשרות אלפי יהודים בויכוח הרבים עצום שאין לשערו!

חייגו כעת 077.401.6591 שלוחה 2

וכל המזכה את הרבים אין חטא בא על ידו!

על הטוב יזכר

זכות עמוד בגליון

זכות ולטובת נשמת הרה"ק רבי לוי יצחק בן שדה סאשע ז"ע מאבאדיטשוב

זכות 4000 גליונות

הרה"ג ר' מענדל ווייס שליט"א להצלתה בבל עניים

זכות 2000 גליונות

הרה"ק יואל גאטליעב ר"ו לדגל נשואי בנו למול טוב יוה"ד שיזנה לראות רב תענג ונחת מל יצאי חלצני

זכות 1000 גליונות

תוה"י יחזקאל באגן ר"ו להצלתה בבל עניים זכות הנדב ומשפחתו להצלתה בבל עניים

שותפי טהור עינים

תוה"י יהונתן יחזקאל בן מלכה הנל לב ר"ו תוה"י נתן בן שרה כ"י ר"ו לשיחה שמיא בבל עיני

24 שעה

תרומות

שלוחה 2 **077.401.6591**

חלק בהפצת הגליון:	זכות עמוד בגליון:
זכות 5,000 גליונות ₪1200	זכות עמוד בגליון: ₪1500
זכות 4,000 גליונות ₪1000	שותפי טהור עינים:
זכות 2,000 גליונות ₪750	₪180 לחודש (מכניס כרטיס)
זכות 1,000 גליונות ₪500	₪100 לחודש
זכות 250 גליונות ₪250	₪50 לחודש
ללא עזרתך לא נוכל להתקיים	זכות הפצת הגליון (הפצת הגליון בבל עיני הארץ) ₪5,000
	זכות הדפסת הגליון (הדפסת התוספת) ₪5,000
	זכות הוצאת הגליון ₪16,000



077.401.6591

- 1 לשמירת הדעות
- 2 זכויות
- 3 להשאת הדעות
- 4 לפוסט סיפור

עבודת ישראל 26, ירושלים 9515528

המרכז באמריקא **845.999.4114**
7 Beor Shera #301
Manhasset NY 10950

לקבל הגליונות בלשה"ק/אידיש יוכלו להשאיר הודעה על מטפח המערכת שלוחה 3

"קחו חלק בהוצאת הפצת הגליונות באמצעות חתימת ה"ו בנתיים אשוראי: בסלפון המערכת, שלוחה 2.6 אחרי בחירת השפה. בכן תוכלו לקנות שותפות-כח בבל עיני הקודש של טהור עינים"